

Trezirea conștiinței popoarelor într-o lume a geopoliticii și globalizării

Motto: „Marile puteri îmbracă adesea ambițiile lor strategice în considerații virtuozose de nivel universal: dreptul popoarelor, apărarea libertății, civilizației etc. În ultimul timp, valorile de stangă sunt în mod voluntar mobilizate în serviciul obiectivelor strategice ale Occidentului... De câțiva ani, Washington folosește un registru nou, acela al justiției sociale, reciclând luptele societare la modă în Occident pentru a-și legitima intervențiile sale.

În alți responsabili de la Pentagon, Departamentul de Stat, ONG-uri, editorialiști ai media importante- pe scurt, toți cei care contează în materie de politică externă- vorbesc despre lupta împotriva opresiunii femeilor, apărarea minorităților etnice, drepturile persoanelor gay, lesbiene, bi și transsexuali (LGBT). Astfel s-a elaborat un nou obiectiv strategic care ar putea justifica orice formă de ingerințe: „modelarea culturală” (culture forming) pe baza normelor și moravurilor Occidentului”. (Christopher Mott, cercetător la Institutul pentru Pace și Diplomatie, vechi colaborator și cercetător la Departamentul de Stat al SUA, Monde Diplomatique, 2023)

Evoluțiile economice în ultimele decenii datorate revoluției tehnologice și I.A., au generat schimbări în geopolitica globalizării anunțând o scădere în greutate și influență a Occidentului la nivel planetar. Ce s-a întâmplat? Încotro ne îndreptăm? Redeschiderea traumelor și rănilor din epoca colonială când Occidentul era atotcuprinzător și atotputernic, a deschis ochiul clarvederii trezind conștiința popoarelor Lumii a Treia care resping deschis și cu voce tot mai puternică valorile în numele cărora au fost spoliaste de resursele naturale și umane, timp de mai multe secole.

În organizații internaționale sau regionale, se remarcă tot mai des, luări de poziție antioccidentale din partea unor lideri politici sau guvernamentali din aceste zone, care condamnă individual și colectiv, tendința marilor puteri și în general a Occidentului de a instaura o noua formă de neocolonialism doar pentru exploatarea resurselor naturale de minereuri și metale rare, atât de necesare dezvoltării noilor tehnologii și I.A, de care economiile Occidentului au mare nevoie. Nu imperialismului american, francez sau împotriva Occidentului în general, se scandează la mitingurile anti-Davos sau la alte reuniuni ale Oculții globaliste!

Este reacția firească a popoarelor din America Latină, Africa, Asia care doresc să-și recapete respectul de sine și demnitatea națională în fața unui Occident tot mai arogant și disprețuitor față de istoria, tradiția, obiceiurile și credința acestor popoare. Este glasul disperării, a durerii înăbușite și a neputinței, revoltei în fața globalizării intereselor corporațiilor care conduc atât lumea afacerilor, dar și politicile sectoriale ale guvernelor occidentale. În această geopolitică a durerii, popoarele își cercușează drepturile – pe care, puterile occidentale le-au clamat de-a lungul timpurilor pentru a-și justifica războaiele și intervenționismul: dreptul la o viață decentă, libertate, dreptul la educație și sănătate, dreptul la muncă (fără discriminare de rasă, sex, religie) – considerate idealuri ale lumii democratice promise.

Din păcate, azi asistăm la reacții similare din partea popoarelor europene ajunse în pragul sărăciei care cer din partea guvernanților să respecte contractul social în baza căruia au ajuns să le guverneze destinele. Europa luminilor și Europa socială au tras obloanele fiind tot mai des confruntate cu mișcări de protest soldate adesea cu violențe din ambele părți: polițiști și manifestați. „Or, raporturile între puteri (mai mari sau mai mici) se supun mai puțin idealurilor decât considerațiilor strategice”, ținea să atragă atenția John Mearsheim, expert american în relații internaționale, profesor la Universitatea din Chicago, cel mai influent adept al realismului generației sale.

Autor al mai multor lucrări, dintre care cea mai recentă: „How states think. The rationality of foreign policy” (2023) împreună cu Sebastian Rosato, în care argumentează că: „deciziile raționale în politica externă rămân o teorie credibilă privind modul în care statul reacționează și acționează rațional”. Sunt statele raționale? Autorii susțin că: „deciziile raționale în politica internațională se bazează pe teorii credibile despre modul în care funcționează lumea și apar din procesele deliberative de luare a deciziilor”. Folosind aceste criterii, ajung la concluzia că majoritatea statelor sunt raționale de cele mai multe ori, chiar dacă nu au succes. Vorbind despre idealuri, este bine să ne aducem aminte că, în urmă cu trei decenii, numeroși experți politico-militari din occident ne asigurau că, istoria a luat sfârșit și confruntările între marile puteri erau de domeniul trecutului.

Această iluzie a rezistat cu greu probei timpului. Azi, două conflicte de magnitudine planetară, opun marile puteri amenințând să se transforme în războaie directe, deschise: SUA împotriva Rusiei în Europa de est (Ucraina); SUA – China în Asia orientală (Taiwan).

Întrebarea care se pune este: de ce marile puteri vor războaie? În teoria realismului, războiul reprezintă un instrument al guvernantei, printre altele, la care statele recurg pentru a-și consolida pozițiile strategice. Este de fapt „o simplă continuare a politicii prin alte mijloace” (Carl von Clausewitz). Cu toate acestea, Europa occidentală, în opoziție cu SUA, consideră războiul ca fiind o ultimă soluție justificată numai în caz de legitimă apărare, de aceea, participarea la aventurile militare americane în diverse colțuri ale lumii, a fost ezitantă și sub așteptările unchiului Sam. Drept urmare, noua administrație democratică de la Casa Albă, se străduiește să convingă europenii de necesitatea ca NATO (ca organism declarat a fi creat în scop defensiv în Europa) să se transforme într-un vârf de lance al intereselor geostrategice americane în zona Asiei orientale, Orientului Mijlociu extins, Africa, deci cu vocație universală.

De altfel, și raportul CIA (2022) anticipează că la orizontul anului 2027, „occidentul va trebui să înfrunte principala amenințare care vine din direcția Chinei și șocului așteptat de Taiwan, ceea ce va pune în dificultate leadership-ul american”. Referitor la războiul Rusiei cu Ucraina, raportul consemnează că: „în 2023, acest conflict apare doar ca un element dintr-un peisaj geopolitic planetar din ce în ce mai violent, instabil, haotic”. Sub titlul „Provocări cruciale și amenințări imediate”, Raportul C.I.A. privind viitorul omenirii, vorbește despre al Treilea Război Mondial, I.A. și refugiații climatici și despre o „șansă enormă dacă vom scăpa de al Treilea Război Mondial sau de un atac NBC” (Nuclear, Biologic, Chimic). Alain Franchon, editorialist la Le Monde și expert în

geopolitică apreciază că: „există posibilitatea unui război SUA-China: comunitatea de informații riscă să anticipeze ca posibilă această confruntare până în 2027, când China va avea armata pregătită”.

Era păcii post-război rece a expirat.

Perioada cooperării și coexistenței pașnice între marile puteri a fost înlocuită cu o eră a reasezării geostrategice, geopolitice și geoeconomice la nivel planetar, care ne îndreptățește să ne gândim cu îngrijorare la geopolitica globalizării care transformă rivalitățile bipolare în confruntări regionale având drept autori, economiile emergente din zona Asia - Pacific - India, din Orientul Mijlociu extins, America Latină și Africa, cu greii zilei. Spre o nouă teorie politica bazata pe moralitate universală, care justifică intervenționismul american la nivel planetar. La prima vedere ar putea părea surprinzător că teme susținute de către anumite medii militante progresist-globaliste americane să alimenteze politica intervenționistă și expansionistă a SUA.

Dar, recurgerea la registrul moral pentru a marca viziunile intervenționiste americane, nu este nouă, ci o regăsim în gândirea părinților fondatori care concepeau SUA ca un imperiu al libertății care ghidează alte națiuni ale lumii căzute în ignoranță. Astăzi asistăm la un fenomen surprinzător de accelerare a fuziunii între elitele culturale și diplomatice pentru a defini o ideologie adecvată pentru a justifica expansiunea imperialistă, miza fiind o împăcare a intereselor hegemonice cu sentimentul de superioritate morală, adică, de a etala virtutea lor și conștiința lor la dramele și umilințele îndurate de către populații marginalizate în statele care trebuiau ajutate, ceea ce unge mașinăria de război. Într-un cuvânt, le plâng pe umeri populațiilor abuzate prin diverse fațete ale neocolonialismului american și occidental, dar se folosesc de acestea pentru a justifica interferența în treburile interne ale statelor, sub pretextul apărării drepturilor oamenilor abuzați. Dar, este greu să mai păcălești, când multe populații au trecut prin ororile colonialismului occidental.

Acest nou concept al moralității universale este rezultatul unui consens al cercetătorilor și guvernelor occidentale pentru a promova o teorie politică care sacrifică particularitățile suveranității și favorizează omogenizarea culturală a planetei, grație recursului la soft power mai degrabă, decât la hard power.

Ce ascunde de fapt această nouă teorie politică?

În spatele ușilor deschise, oculta globalistă camuflează universalizarea experienței americane care, pe măsură ce câștigă în prestigiu și acceptare în cercurile politice, diplomatice, academice, retorica imperialistă progresistă se confundă tot mai mult cu imaginea și rolul de mare putere mesianică a SUA pe plan internațional.

În situația că aceste politici vor fi urmate de tot mai multe guverne occidentale, ele vor sfârși prin a statua o nouă metodă care să delegitimeze anumite state în ochii occidentului și nu numai, care nu

împărtășesc aceleași moravuri socio-culturale. Miza este de ordin geopolitic globalist, care prin imperialismul liberal are interesul să descrie politica americană ca fiind progresistă și să identifice națiunile ostile ca fiind intolerante și reacționare dacă nu împărtășesc valorile LGBT. În următorii ani, strategii de politică externă americană, vor exercita presiuni ca valorile LGBT să fie standardul de evaluare a relațiilor cu alte state, îndeosebi cu cele aflate în linia de mira a intereselor de securitate și geoeconomice americane.

Pentru atingerea acestor obiective, oculta globalistă va continua să dezvolte și să consolideze pozițiile elitelor pe care le-au promovat la nivelul cel mai înalt în cadrul instituțiilor cheie ale statelor, dobândind astfel putere și influență în elaborarea politicilor sectoriale guvernamentale și o orientare a acestora în direcția dorită, folosindu-se și de militanții din cadrul ONG-urilor proprii, mass-media și rețelele de socializare.

Astfel se ajunge la momentul în care CIA și Departamentul de Stat își vor afișa, fără jenă, în public, angajamentele și implicarea în cauzele progresiste la modă, fără a-și renega ambițiile imperialiste, războaiele motivate din considerații de dreptate socială, dovedindu-și utilitatea, hrănind politica expansionistă. Drept urmare, complexul militaro-industrial american are capacitatea de a asimila limbajul progresisto-globalist și să-l pună în slujba obiectivelor sale însă, adresează și o avertizare progresiștilor-globaliști că ei sunt doar un paravan ideologic care justifică politica externă agresivă și intervenționistă americană.

Pentru a arată că nu este o glumă, reprezentanții ocultei globaliste care conduc industria cinematografică de la Hollywood prin intermediul patronului Disney, Bob IGER, a avertizat că se vor opera reduceri masive de personal din rândul scenariștilor, regizorilor, actorilor, personalului tehnic, care vor fi înlocuiți cu I.A. generativă capabilă să asigure cu ușurință clonarea vocilor, imagini de sinteză foarte realiste, să scrie scripturi, cu costuri de producție reduse și într-un timp rezonabil.

Prima reacție din partea scenariștilor (în majoritatea lor, ca de altfel marea majoritate a personalului, sunt membri sau susținători LGBT) a fost intrarea în grevă la 14 iulie 2023, ocupând piața Times Square din New York, cărora li s-au alăturat la 25 iulie multe vedete de cinema și TV. Îmbrăcat cu un tricou cu însemnele sindicatului actorilor (Sag-Aftra), Bryan Cranston, a transmis din mijlocul greviștilor, următorul mesaj patronului Disney: „Nu vom accepta ca locurile noastre de muncă să fie desființate și încredințate roboților. Nu vom accepta ca să ne lipsiți de dreptul nostru la muncă și de a ne duce viața în mod decent. Nu vom lăsa să ne luați demnitatea”. Fran Drescher, star al serialului The Nanny și președinte al puternicului sindicat, SagAftra care regroupează peste 160.000 profesioniști ai sectorului, s-a adresat greviștilor cu următorul mesaj: „Dacă nu ne vom bate acum, vom avea probleme și există riscul ca măsurile să ne înlocuiască”.

Gilles Babinet, reprezentând societatea civilă franceză pe lângă Comisia Europeană, măsoară impactul revoluției tehnologice și IA care deja seamănă teamă și teroare pe piața muncii. Din analize recente, rezultă că, nu IA este cea care amenință umanitatea, ci puterea pe care ea ar putea să o aibă, impact considerat ca fiind superior celui al electricității.

Geopolitica globalizării și ciocnirea imperiilor: Occident vs. Orient într-o lume multipolară.

Henry Kissinger în lucrarea sa monumentală Diplomacy (1994), atrăgea atenția că: „În lume după Războiul Rece, idealismul american are nevoie de influența analizei geopolitice pentru a-și afla drumul prin labirintul noilor complexități. Acest lucru nu va fi ușor...”

În secolul XXI, America, precum alte națiuni, trebuie să învețe să navigheze printre necesitate și alegere, printre constantele imuabile ale relațiilor internaționale și elementele aflate la discreția

oamenilor de stat... Sub aspect geopolitic, America este o insulă în largul mării mase continentale ale Eurasiei, a cărei resurse și populație le depășesc cu mult pe cele ale SUA. Dominarea de către o singură putere a oricăreia dintre cele două sfere principale ale Eurasiei – Europa și Asia – rămâne o bună definiție a pericolului strategic pentru America, cu sau fără Război Rece.

Deoarece o asemenea grupare ar avea capacitatea să depășească America economic „și în cele din urmă, militar”. Referitor la poziția și influența Chinei în Asia și probabilitatea de a deveni în viitor principala amenințare și rival strategic al SUA în zona Asia – Pacific și nu numai, Henry Kissinger în lucrarea citată, ținea să reamintească politicianilor și decidenților autorizați cu politica externă că: „Wilsonismul are puțini discipoli în Asia. Nu există nici o pretenție de securitate colectivă sau de așezare a cooperării pe bazele unor valori interne împărtășite, nici din partea puținelor democrații existente. Întregul accent este pus pe echilibru și interes național.

Cheltuielile militare sunt deja în creștere în toate țările importante ale Asiei. China este pe cale să ajungă la statutul de superputere. Cu o rată a creșterii de 8%, PIB-ul Chinei se va apropia de cel al SUA la sfârșitul celui de-al doilea deceniu al secolului XXI. Mult înainte de aceasta, umbra politică și militară a Chinei va cădea asupra Asiei și va afecta calculele celorlalte puteri, indiferent cât de stăpânită s-ar putea dovedi politica actuală a Chinei. Celelalte națiuni ale Asiei se pare că vor căuta contraponderi la o China tot mai puternică, așa cum fac deja cu privire la Japonia. Deși nu vor recunoaște, națiunile din Asia de sud-est includ până acum și temutul Vietnam în gruparea lor (ASEAN) în mare măsură pentru a echilibra China și Japonia. Și tot acesta este motivul pentru care ASEAN cere SUA să rămână angajate în regiunea lor”.

De la apariția lucrării, evoluțiile economice, politice și militare în zona Asiei-Pacific au avut o anumită dinamică descrisă cu lux de amănunte și informații bine documentate de către Stephane Marchand în lucrarea sa „Quand la Chine veut vaincre” (ed. Fayard, 2007) având drept motto afirmația profetică a generalului Charles de Gaulle: „Într-o zi China va fi o mare realitate politică, economică și militară”. Autorul pune în oglindă viitorul relației SUA-China, care din poziția de parteneri comerciali vor deveni la începutul secolului XXI, rivali strategici în lupta pentru supremația lumii și instaurarea unei Noi Ordini Mondiale, după chipul și asemănarea lor. „În cursul secolului XXI, probabil înainte de mijlocul lui, va fi instalat decorul unui nou teatru de război. În loc să se înfrunte țări <<europene>>, se vor înfrunta țări cu niveluri economice și tehnologice echivalente, dar aparținând unor civilizații, unor universuri morale diferite. Pe de o parte, țări <<occidentale>>, de cealaltă parte, țări asiatice, a căror putere militară va atinge atunci deplina maturitate...Înfruntarea va fi de un gen complet nou, mai puțin rigid, mai instabil și mai schimbător, îndeosebi pentru că adversarii vor fi și parteneri de afaceri și investitori reciproci. Într-un raport de forțe care va evolua progresiv în favoarea Asiei, aceasta va continua schimburile masive cu SUA și Europa.

Nu vreau să prezic aici un război deschis între SUA și China, dar trebuie să încercăm să înțelegem cum se va derula manifestarea militară a Chinei – putere și cum se va produce inevitabila reechilibrare între SUA și China. Începe un război mocnit. El va face să se miște liniile strategice într-o regiune, Asia-Pacific, care este încă, și pentru mult timp, inima economiei mondiale”. (lucrare cit.) Nu putem vorbi de geopolitica globalizării, fără a aminti de lucrarea renumitului expert în geopolitică, americanul George Friedman, bun cunoscător al Europei de est și Asiei, „The next 100 years. A forecast for the twenty-first century” (2009), în care, de la primul capitol ține să facă unele precizări utile înțelegerii modului în care geopolitica globalizării modelează relațiile internaționale pentru următoarea sută de ani. Geopolitica merge pe aplicarea conceptului mâinii invizibile la comportamentul națiunilor și a altor actori internaționali. Urmărirea intereselor personale pe termen scurt al națiunilor și conducătorilor duce, dacă nu la îmbogățirea națiunilor, măcar la un comportament previzibil și, prin urmare, la a prevedea forma sistemului internațional viitor.

Se presupune că, per total, oamenii și națiunile își vor urma propriile interese, dacă nu consecvent, atunci măcar nu haotic. Geopolitica înseamnă ample forțe impersonale care constrâng națiunile și oamenii și îi obligă să acționeze în anumite moduri. Geopolitica ne învață că relațiile dintre națiuni au o dimensiune virtuală a vieții umane, iar acest lucru înseamnă că războiul este omniprezent. Secolul XXI va fi ca toate celelalte dinaintea lui. Va avea parte de războaie, de sărăcie, de victorii și înfrângeri. Dar, secolul XXI va fi extraordinar din două puncte de vedere. Va constitui începutul unei noi ere și va cunoaște o nouă putere ce va domina lumea. Și acest lucru nu se întâmplă prea des. Era europeană s-a sfârșit, iar era Americii de Nord a început, iar America de Nord va fi dominată de SUA pentru următorii o sută de ani. Evenimentele secolului XXI vor pivota în jurul SUA.

Asta nu presupune că America a dezvoltat o civilizație matură și nici că reprezintă un regim drept și moral. Înseamnă însă, că în multe privințe, istoria SUA va fi istoria secolului XXI. SUA nu numai că sunt puternice, dar și pentru că au o cultură care se va răspândi și-și va lasa amprenta asupra lumii. Dinamica impusă de revoluția noilor tehnologii ale cunoașterii și I.A., care au creat economia numerică globală, va modifica cu rapiditate evoluția relațiilor internaționale, va genera o reșezare geopolitică în care alianțele vor avea geometrie variabilă în funcție de interesele de moment (actualii aliați vor deveni rivali strategici și invers).

Drept urmare, cred că ar fi utilă o analiză complexă a noului sistem de relații internaționale care se creionează sub ochii noștri, pentru a identifica pentru România, poziția cea mai favorabilă în acest hățiș de conexiuni și presiuni oculte ale mâinii invizibile, astfel încât să asigurăm promovarea și apărarea și interesele proprii pentru pacea și prosperitatea poporului român sătul de experimentele la care a fost supus în ultima sută de ani. Sper că în numărul viitor al revistei să ofer cititorilor, pe cât posibil, o imagine clară a evoluțiilor geopolitice viitoare și modul în care România și-ar putea valorifica mai bine poziția geostrategică, geopolitică și geoeconomică la confluența marilor proiecte: Eurasia și Noul Drum al Mătăsii, dar și prin resursele naturale de care mai dispunem și pe care le-am putea folosi în mod pragmatic cu vecinii de la Marea Neagră și nu numai.

Dar pentru materializarea acestor năzuințe, vom avea nevoie de o altă clasă politică ce va rezulta din viitoarele alegeri, care să aducă în prim-planul conducerii țării, persoane competente și viziunare animate de o adevărată dragoste și respect față de nația și poporul român. Doamne, da romanului mintea și inspirația să facă alegerea cea mai bună! În încheiere, propun cititorului ca în viitorul număr al revistei să încercăm să scrutăm lumea de mâine prin ochelarii cercetătorului care caută adevărul dincolo de aparențele cu care mass-media aservită puterilor oculte, ne prezintă meniul evenimentelor cotidiene. Deci, vom analiza evenimentele și mișcările de pe tabla de șah a geopoliticii globalizării, aplecându-ne cu atenție asupra următoarelor teme:

- Rusia și China vor muta centrul atenției de la războiul cu Ucraina, la un alt conflict pe cale să erupă, în relația directă SUA -Rusia în zona Alaska unde recent s-au desfășurat ample manevre militare rusochineze, chiar în coasta SUA?
- Creșterea prezenței militare și economice a Rusiei și Chinei în Cuba ar simboliza transmiterea unui mesaj către SUA că se poate reedita criza rachetelor? Să fie acesta și un semnal că Rusia și China vor să provoace SUA prin noi reșezări geostrategice în imediata sa vecinătate așa cum a făcut SUA folosinduse de Ucraina?
- Țările BRICS la care și-au exprimat dorința de aderare a peste 30 de state, vor reuși să emită propria moneda garantată de rezervele de aur, pentru a submina «atotputernicia» dolarului în tranzacțiile comerciale intracomunitare?
- Refuzul Chinei de a mai livra cipuri pentru industria americană (dependența de exporturile chineze) ar putea afecta capacitatea de intervenție militară prin folosirea armelor inteligente într-un

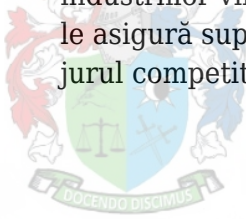
eventual conflict dintre SUA și China în problema Taiwanului?

- Vom asista la noi conflicte militare în zona Africii sub-sahariene pentru răsturnarea guvernelor care au refuzat accesul companiilor americane, franceze, germane la exploatarea zăcămintelor de germaniu, litiu și alte metale rare necesare noilor tehnologii cu aplicații în industria aerospațială și a fabricării noilor generații de arme inteligente dotate cu I.A?

Rusia și China vor interveni în sprijinul guvernelor respective? - Ce se află în spatele retrogradării SUA de către agenția de rating Fitch? O primă explicație ar fi că în 2022 „industria tehnologică din SUA s-a confruntat cu factori de risc, corecție inevitabilă a prețului acțiunilor au scăzut”, ca urmare și a „Războiului Rece tehnologic dintre SUA și China care a avut un impact negativ asupra industriei semiconductoarelor la nivel global și în special în Silicon Valley, unde firmele au suportat pierderi semnificative care s-au reflectat și în întârzierea programelor spațiale”. Să fie doar atât? - Care este miza războiului din Ucraina, pe lângă elementele de natură teritoriale prezentate de către experții militari și mass-media?

Se pare că este de fapt o confruntare SUA-Rusia pentru exploatarea resurselor de titan și alte metale rare necesare tehnologiilor viitorului. Potrivit The Eurasian Times, încă din primele luni ale invaziei, forțele ruse au confiscat două situri bogate în titan și câteva depozite și instalații de metale și minereuri rare. SUA sunt dependente de Rusia și China pentru titan considerat cel mai critic material pentru structurile militare și civile, motiv pentru care Corporația rusă VSMPOAVISMA, cel mai mare producător de titan din lume a fost exceptată de la sancțiuni. În concluzie, asistăm la o cursă cu obstacole pentru accesul și acapararea resurselor de metale și minereuri rare necesare industriilor viitorului susținută de presiuni economice, politice și militare de către marile puteri care le asigură supremația în conflictele secolului XXI, ceea ce va genera și formarea de noi alianțe în jurul competitorilor globali.

Gl. Bg. (rtr) Gheorghe DRAGOMIR

ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*